

**Istenszéke – 2007. X. 13, szombat; túránk jelszava:
„...rossz idő nincs, csak rossz turista...”**

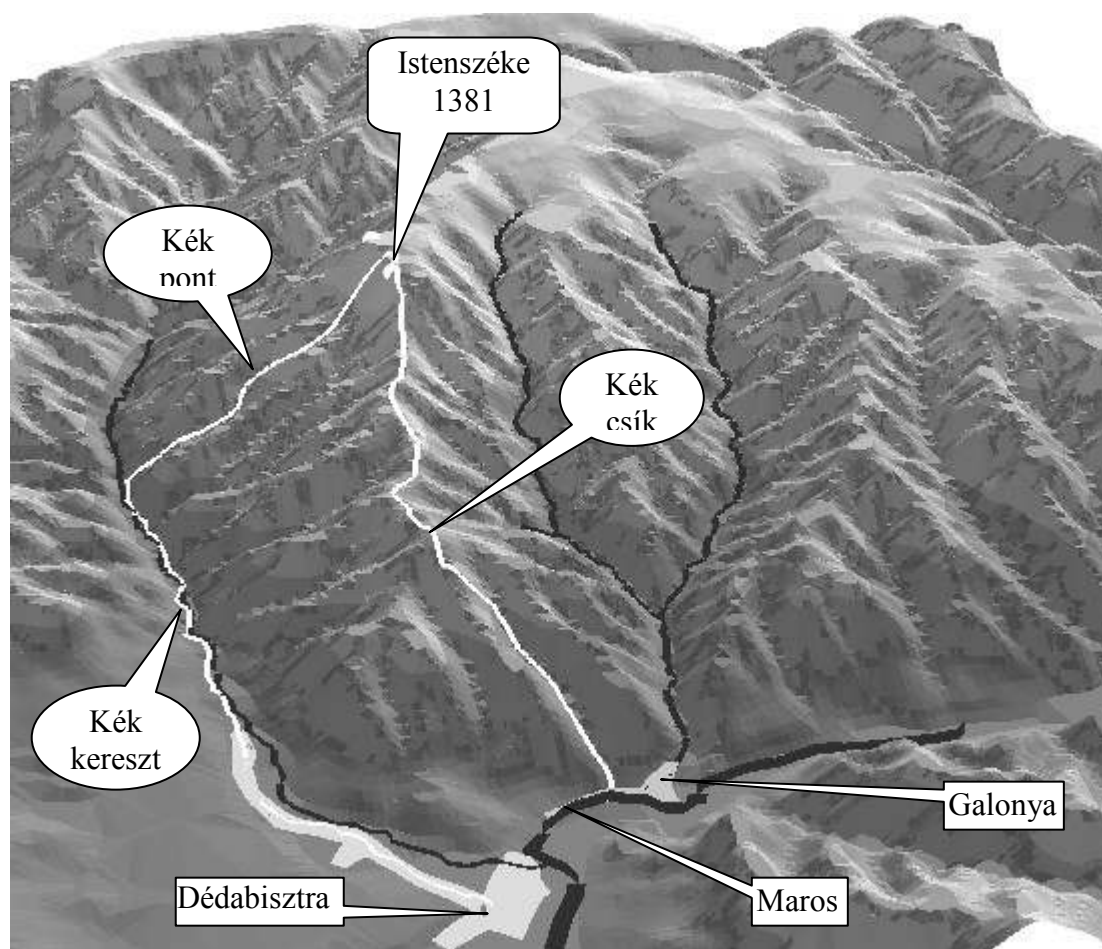
„OTT ÁLL az Istenszéke magosan a Maros fölött. Egyik oldalán a sokágú Galonya, másik oldalán a Bisztrapatak s mögötte a Kelemen csúcsai. Persze, ma már ott sem olyan a világ, mint akkor volt, midőn az Isten pihenni leült volt a hegyek közé. Ma már nem jár arra, ha pihenni akar [...] Ma már csak fent a gerinceken, a forrásvidékek táján áll még a rend. Oda húzódtak föl a szarvasok is, és az a néhány megmaradt medve. Ősszel a nagy bikák hangja a ködön át lehallatszik a völgyig.” (Wass Albert – *A funtineli boszorkány*)

Fekvése: A Kelemen-havasok legnyugatibb része, a Maros jobb partján fekszik, uralva a disznajói medencét. Bárhonnan is nézzük, délről vagy nyugatról, kellő távolságban, mint hatalmas Szék tűnik fel.

Felépítése: A második kitörési szakaszban (felső-Pliocén) keletkeztek a Kelemen-havasok rétegvulkánjai (12 vulkán). A szakasz leginkább andezitlávát hozott a felszínre, amely az Istenszéke orgonáit is felépíti. Az orgonák keletkezését a szubvulkanizmussal magyarázzák, valószínű, hogy a kürtőben kihűlt, necknek nevezett formák, melyek úgy kerültek felszínre, hogy a vulkáni kúp anyagát az erózió lekoptatta. Az orgonák felszínén lévő repedések, és az orgonák tövében felhalmozódott törmelékűpök az előrehaladott lepusztulási állapotot jelzik. Az orgonák mellett lahar (vulkáni vizes hamu-folyások) képződmények, emeletes sáros lávaárak is jelen vannak, ezeket az út során, a patakmederben lehet észrevenni, és csak az Erdélyi-medence és a Kelemen-havasok találkozásánál maradtak meg, a hullámzó dombvidék is ezek jelenlétére utal.

Jellemzés: Nyugati és keleti oldalán merőlegesen eső falai úgy tűnnek fel, mint valami várromok, a déli oldala pedig többszörösen betörve mered elénk. Merész kaptatók, sőt kapaszkodók visznek a magasba mialatt szebbnél-szebb lávafolyásokat látunk, némelyik a rajta leszüremlő vízréteg alatt egyenesen a folyás látszatát kelti. Ahol a bükkös erdő megszűnik, nagyszerű kilátások nyílnak szemünk előtt, a Kelemen keleti felére, meg a szemben fekvő Görgényi havasokra. Fenn a tetőn ér aztán a nagy meglepetés. Olyan az Istenszéke, mint valami sík lap, amelyet fenyőerdő vesz körül, középen pedig nagyszerű forrás buzog, ontva kristálytisza vizét. A csúcs már a XIX. század végén készült Déda község telekkönyvi rajzán is megjelenik Scaunu néven, későbbi román térképeken Scaunul vagy Scaunul Domnului néven említik. Tavasztól őszig, minden hétvégén turisták látogatják, a marosvásárhelyiek kedvenc kirándulóhelye, de ennek ellenére a platón medve él. A csúcs a plató délnyugati részében található, 1381 m magas, de a csúcs kifejezés nem a legtalálhatóbb rá.

Az Istenszéke megközelítésére legalkalmasabb kiindulópont Dédabisztra (Bistra Mureşului), a helység 500 m

tengerszint feletti magasságban fekszik. A célpont eléréséhez több lehetőség kínálkozik, van völgyút, melyet szintén több útvonallal lehet összekötni, attól függően, hogy hol akarunk felmenni a gerincre, és természetesen van egy klasszikusnak számító gerincút is, amely a Bisztra és a Kis-Galonya patakok vízválasztóján halad. A terepgyakorlat során

mindkét útvonalon végighaladunk. Az út megtétele közepes turista tempóban kb. 7-8 órát vesz igénybe, felmenet 3-3,5 óra, lejövet 2,5-3 óra és pihenés a tetőn 1-1,5 óra.

Mászó út: A völgyi úton megyünk fel, a Bisztra-patak mentén, 2,6 km megtétel után szép, impozáns máramarosi stílusú templom mellett haladunk el, fennebb egy pisztrángtenyészetet érintünk, amely segít fellendíteni a völgy idegenforgalmát, bizonyítékul erre majd láthatjuk a számos hétvégi házat. A házakat elhagyva, a kék pont mentén haladunk tovább a Hidas-patak völgyében fel a gerinc irányába. Innen már csak másfél, két óra van hátra a platóig, de felfele menet a völgy egyre szűkebb lesz, utunk egyre meredekebb. Kemény mászás után, kiérünk az Istenszéke kilátópontjára, ahol forrás és gyönyörű kilátás a jutalom. A csúcscról (1381 m) csak nyugati és délnyugati irányba van kilátás, a többi irányba való kilátást fenyők akadályozzák. Innen látjuk be a felső-Marosmentét, tiszta őszi időben Marosvásárhelyig is ellátni. A plató keleti oldala képezi az igazi zarándokhelyet, itt találjuk a leglátványosabb „orgonákat”, és innen kilátás nyílik a Kelemen-havasok főgerincére, ősszel pedig a végtelennek tűnő erdő színei teszik még látványosabbá a kilátást.

Ereszkedő út: A gerincúton térünk vissza, a kék sáv jelzésen. Utunk többnyire fenyő, majd bükkerdőben vezet. A Medvés-tisztás (Ursu) az egyetlen kiemelkedő helye a gerincútnak, jellegzetessége a az elszórtan jelentkező, 2 m törzsátmérőjű bükk példányok, valamint a Wass Albert által „ismerté vált” fuintineli boszorkány életének egyik színtere.